

1914-11-27

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 36

Rosenvænget 27-11-1914

Kære Augusta Pedersen! Siden
en Krigskomité er lavet. I går
dog ikke et nyt papir, da man siger, at et end
blat på er velkomment. Tak for Din Brev.
Og, det til Helge Skovmand, og Tegner
David; Lærkullen og Engelen som julenat
åbenbarer sig for byerne til hans "holde
til soldaterne," det til fjøede Johan Thomas,
tegnis af gangen til Galgatha, og han byder
mig at tegne titelbladet. Om sänderjydene
i kongen med lægløse af vore stryg, bliver
det en stor glæde for os. Tak for alt hvad
Du skriver der ned fra, det er vi så søde
glade ved, og det er vel også det påideligste
er høret fra slagmarkerne. Og lige så meget
tak for svaret på mit brev. I har følelse af,
at vi er opvokse i samfund, og under vilkår
der ligner hinanden, så jeg så godt forstår
det alt sammen, selv om der er noget af det

anderledes ved; noget af det vigtigste.
Jeg hører såre gerne Grundtvigs tale gennem
Dig, for jeg sætter særdeles pris på Eder Begge og er
ham den store, så har du den fordel at være den
levende, i dette år, hvor vist meget vides og bruges,
hvorefter vor jord med begynde en helt ny dag.
Du tror på en stor dag en herlig dag i alt fald
for Danmark. Jeg vil gerne tro på det samme,
og jeg ved at andre gjør det, og at der er mange gæ-
llyggende kræfter rede til at tage fat, men jeg lever
i hovedstaden og føler alligevel hvor lit den
lever, eller ^{ih} tror at den gjør det, og vor handelsstand
har nok handlet såre til egen fordel og meget
neutraliteten. Jeg forstår mig ikke på de dele, og
ved ikke hvor meget af det der er forsvundet, men
der er vist gjort meget, som ikke kan tale siges.
Og i modsætning til at vi trods krigens usædvan-
lighed blev med uenighed og smækkely, så
føler jeg tyskland banded sammen til en
enhed der giver sig mestigt udslag i voldsom
kraftudfoldelse. Ja alt dette om Danmark,
er ikke læst i avisene for meget andet en højdom
og betragtnings nær jeg ikke til det er hvad jeg hører alle
føler. Om Tyskland læst blev med af og

til meget oplysende stykker, aftryk af tyske ud-
talelser o.s. Fornyligt stod der: "Ugen Tildækning"
et stykke over et efter en tysk professor, der hed
den "metafysiske krop" og handlede netop ^{om} den
"enighed der en udmærket tysk land, den velafgørelse-
melse hvordan alle arbejder for fædrelandet,
hvordan ånden gennemstrømmer tyskland.
Man kommer uorkærlig til at tænke på ånden
fra 48, som man har hørt om. Men stykket
går videre, udvikler sig til en velafgørelse
over alle bredder, en blindhed for egne fejl og
for muligheden af, at andre kan have ret, at
andre kan være af sandhed. Jeg tror forøvrigt
at nogle af de sandeste udtalelser kommer fra
tyskland, men nogle af dem er også i sandhed
brutale. Ja når en bekendt tysker, vist ^{maximilian} Harden,
siger: "nej lad os være sande og bekendte, at
vi vilde kongen, men sæ skal verden også vide,
at vi var nødt til den" så er det vist om det
sandeste der er sagt om den sag. Man kommer
altså til at tænke på Grundloven og den danske
ånd, krænkelsesløst eller o.s.v.: modståen til
fienderne som har det værste tilbage. Ja en
har det onde næst dem, og vi får se hvordan de

går det igennem, men de må vist først og
foremst slå op på selvgudet. Vi er
blevne ydmygede, men jeg tror Gud har givet
os noget godt, rettere, at han har dømt
det danske folk således, at han ikke kan
kende betro os noget, men hvad vi vender det
om, og siger, at Gud kan ikke undvære os, så
var det måske grund for ham til at flygte
vor lysstat. Og ikke Grundtvig og vel så
nødt i drømme fejl hoo ham, men har været et
mennekte, og ikke mere. Det er skönt hvad du
skriver, og gør det i opfyldelse, vilde det
blive over al måde skönt, men jeg synes det er
Elevet igen. Og tror så gerne, at her er noget
fund for andre folk, så er det sukket efter
paradiset. Men ulene det ikke hos jøderne og
vel det i ikke engang. Gudstime bringe, eller lyske
den over det sidste punkt, var det hvorved Gud
kan vende deres vej. Det du skriver om det budninge-
lære Gudsbilledet i os, og vor trostale med det
som betingelse for at, det Gud giver os i dåben, kan
udviklet, er jeg så ganske uend på. Videre skriver
du dyrlige ord, men dumble og så for dig selv, ~~Christen~~
men det kan jo ikke være andet. Og jeg opgiver

at forklare eller spørge, for i øjeblikket må vi
vel stærkt vente, ingen ved hvad alt dette gæ-
lve udsætter sig til, jeg følger fra dag til dag krigs-
gang, men dog? de unge! ja, det kan jo være
de tager det værdifulde hos Grundtvig op, og får
lov at føre det videre, at det skal videre. Men det
kan ikke nytte at spekulere. — Hvad er Dins tanker
om 1000 års nye,? Dine tale var meget om det,
jå har så ondt ved at tænke mig det, fordi
det synes mig at måtte blive overnaturligt, eller
hvad skal jå sige, og så strækker mine tanker
ikke til. Men det kan ikke nytte at jå svader
her og vræbler mine tanker som jå. Ikke magter.
Jå husker godt Grundtvig ganske ved til
døbefonten, men jå er så meget yngre end Du, så
jå ikke forstod så meget ved det. Johan Thomas
har måske nu selv fortællt dig hvad han har
for. Jå var helt fæld at han også tænkte på
at de indenfor hos Edr nu han er de egne.
30/11. Det er mig ikke muligt i Bibelen
at finde stedet, hvor Gideon sætter mod

i den gamle! med den gamle synes du at være
Godeons fader. // Vi forstår j. at du læser
mellen to i en, at han har sat mod i faderen,
siden du me tør optræde og kædet med bymen-
dene. Og her fader j. slutte, for dog at for
ende ved dette lov j. tils. ret har kkeemt
mægt. Med mange hilsener til Eder Børge
for Agente af Jostin.